

me' rebra zadet. Odpeljali so ga takoj k zdravniku in ker mu ta ni mogel najti kroglice, so ga drugi dan odpeljali v bolnico v M. Soboto. Upajmo, da bo fant kmalu zdrav. Ta nesreča pa naj služi fantom v pouk, da se z orožjem ni dobro igrati.

Beltinci. Na koncu preteklega meseca je bilo na naši postaji kaj živahno. Bil je namreč dan eksporta živine. Toda to nalaganje tokrat ni poteklo brez posledic, nesreče. Mlada živina, večinoma bikli, ki je bila dolgo zimo zaprta v zatohlih hlevih, se je v prosti naravi, na potu na postajo, zelo razživila, da ne rečem zdijala. Nesreča se je zgodila dvema korenjaški-ma gonjačema, ki sta prignala kaj lepi živali. Bila sta menda iz Turnišča. Tik na postaji, ko sta bili živali že stehani in sta ju omenjena gonjača gnala v vagon, sta živali odrekli pokorščino ter se hoteli dalje veseliti proste

narave. Skočili sta in hoteli pustiti gonjača sama. Toda mlajši ni izpuštil, ker ni mogel, imel je namreč verigo zavito okrog roke, kar bi ga lahko stalo življenje, vsled tega sta živini padli z njim vred iz 1 metra višine. Pri tem padcu si je večji blk, ki je padel na glavo, izbil rog skupno s kostjo in nekaj časa mirno obležal. Kupec ga vsled tega ni maral vzeti, češ, da dolge poti ne bo prestal. Pozneje se je omeščal, ker ga je živnozdravnik potolažil, a izplačal ga ni. Plačal ga bo pozneje, če je srečno in živ prišel na mesto svoje smrti, mislim seveda bika. Gonjaču se ni zgodilo nič hudega, ker je padel poleg živali in višina ni bila baš velika.

Črenšovci. Po službeni potrebi je zapustil našo orožniško stanico kaplar g. Kračun. Premješčen je v Gornjo Radgono. Naj se na novem mestu dobro počuti!

DRUŠTVENE VESTI

Tudi ženske se morajo politično udeleževati.

Pretekli mesec je bil v Rimu kongres Mednarodne katoliške ženske zveze. Vršilo se je večje število predavanj o sodobnih vprašanjih, katera zanimajo tudi ženski spol. Posebno obširno se je razpravljalo o tem, kar spada med glavne naloge, ki jih ima izpolniti katoliško ženstvo: o krščanski vzgoji mladine. V to svrhu so se udeleženkam kongresa raztolmačila in priporočala načela in smernice, ki jih podaja papež Pij XI. v svojo okrožnico o krščanski vzgoji. Udeleženke kongresa je v posebni avdienci sprejel sv. Oče. V nagovoru je pohvalno poudaril, da kaže katoliško ženstvo v svojih socialnih prizadevanjih tistega pristno krščanskega duha, ki mora biti z njim prešinjena Katoliška akcija. V teh prizadevanjih ne smemo zanemariti telesne blaginje tistih, kojih duše hočemo osvojiti. Poleg socialnega dela, tako je s poudar-

kom naglasil sv. Oče, je treba od katoliških ženskih zvez tudi zahtevati političnega udejstvovanja. Ne misli pri tem na strankarsko ali malenkostno dnevno politiko, marveč na tiste velike politične linije, ki jim je cilj splošni blagor in ki zajemajo svetost družine, krščansko vzgojo mladine, pravice cerkve in svobodo vesti. V tem višjem smislu ne smejo ženske zveze in njih članice: krščanske žene, nikdar nehati voditi dobro politiko v skupni blagor.

*

Ljutomer. To nedeljo dne 13. maja vprizori naše prosvetno društvo Ljudska čitalnica v

Št. Ilj v Slov. goricah. Kdor dela za blagor drugih, je vreden spoštovanja. Kdor pa celo četrstoletnja dela zvesto za vero, narod in domovino, gotovo zasluži hvaležno molitev vernega naroda in domovinsko pohvalo. Šentiljčani tam ob meji so to dvojno na izrazit način skazali dne 1. maja svojemu priljubljenemu dušnemu pastirju g. duh. svetniku Ev.

dvorani Katoliškega doma izvršno slovensko delo Ivana Cankarja »Hlapec Jernej in njegova pravica«, v dramatizaciji Milana Srebinška. To je pretresljiva zgodba vseh trpečih, od dela upognjenih, ki iščejo pravice tega sveta. Pridite in pogledajte! To bo praznik vaših žuljevih rok in vašega znoja. Predstava se prične ob pol štirih popoldne. Domačini in sosedi vabljeni!

Št. Janž pri Valenju. Naše prosvetno društvo je imelo skupno s sadjarsko podružnico v nedeljo dne 29. aprila v Slomšekovi dvorani prav lepo in dobro uspelo prireditev. Z besedo in pesnijo smo se poslovili od naših fantov, ki so šli — 26 po številu — k vojakom. Društveni moški zbor jim je prav lepo zapel pomenljive pesmi v slovo, g. župnik pa jim je govoril o solčnih in senčnih straneh vojaškega stanu in jih navduševal, da naj bodo zgled na znotraj in zunaj discipliniranega vojaka, zvestega Bogu in domovini. Vprizorili smo tudi za današnji čas tako pomenljivo igro: »Na dan sodbe«, ki prikazuje na ginljiv način, kako ljubezen premaga sovraštvo. Igra je bila v splošnem dobro podana, zlasti so bili dobri: Cestnik, župan Koman in Marta. Dvorana je bila popolnoma zasedena in je bil gnetni uspeh sadjarske podružnice zelo zadovoljiv. Zahvaljujemo se zlasti Šmarčanom in Šentiljčanom, ki so prišli na prireditev v obilnem številu. V veseli tekmi vadimo in vežbajmo svoje mlade moči, da smo čimprej pripravljeni na žrtve poznejših let. — Naša prostovoljna gasilska četa je v nedeljo dne 6. maja prvokrat obhajala god svojega zaščitnika, sv. Florijana, s skupno sv. mašo in nagovorom ter priredila običajno veselico.

pod resno pretnjo, da bo pri njih dobro. Če bi skušal pobegniti, se bom koj pobratil s smrtjo!

Med dolgo vožnjo od Ljutomera do Karlovca sem mi je pridružilo precej tovarišev po sile in prostovoljno. Večina je bila takih mladih fantov, ki so imeli kaj na vesti in so jih potisnili med vojake za kazni.

V Veržaju sem imel opravka s konji, torej sem moral v Karlovcu na konjski hrbet. Izmuštrali so me za cesarskega dragonerja-trobentača. V Karlovcu sem ostal eno leto in nato sem moral za celih pet dolgih let med graničarje. Tamkaj smo se kresali s Turki, ki so silili na vseh koncih in krajih v Slavonijo.

Moj Bog, cele dneve in noči bi vam lahko pripovedoval, kaj vse sem doživel v bojih s Turki. Danes bom preskočil bolj vsakdanjo šaro in zaupal, kako sem se poturčil.

Brž za Siskom ob Kulpi je turška trdnjava Petrinja. Vrgli smo janičarje preko reke. Iznenada nam je padla turška zalega za hrbet, pobila in razkropila našo celo četo. Spoprijela sva se z janičarskim jezdecem. Ohladil me je po glavi do omedlevice; jaz sem

ga pa potipal s sabljo pod rebra, da ni podil nikdar več kakega grenčarja.

V noči po krvavem spoprijemu mi je vrnilo zavest kričanje in vpitje. Zmagovalci so preiskovali pobite tovariše in se prerekali za plen. Otipal sem se skrbno od pet do glave in se uveril, da mi ne manjka nobeden ud. Tik mene je ležal z obrazom proti zemlji od tele moje desnice na smrt zabodeni janičar. Zablislilo se mi je po od udarca razboleli glavi, sam duh božji mi je poslal razsvetljenje. Ne bi bil naštel do deset, že sem bil iz avstrijskega graničarja turški janičar, da bi ne bil sumil nikdo o moji pristnosti. Površno sem zmetal na Turčina cesarske cunje in koj sem bil med ono gručo janičarjev, ki so se pulili za zajete konje. Vsled telesne premoči sem sedel kmalu v sedlu dobrega rjavca in hajdi s Turčini izpod petrinjske ravni na Kostanjico.

Tale prehiater prekrst iz kristjana v muslimana se je zdel vojaških običajev neukim Drašovim poslušalcem prenašel. Nekateri so bili celo mnjenja, da jih farba stari Veržajec, kakor je potegnil svojčas ljutomerskega fajmoštra in župana s praznim kostanjevim jezičiem.

Kot spomin na posamezne ljubice si je pridržal še od vsake po eno rokavico in en komad od obleke. Ženske je pridržal po dva dni v villi. V popolnoma zaprti sobi brez oken je nesrečnice zadržal in kam je spravil njihova trupla, še niso odkrili, dasiravno so prekopali v okolici vile nekaj sto kvadratnih metrov. Dvanajsti ženi, katero si je izbral in zvalil kot žrtev k sebi, je že bil zaupal, kaka usoda je zadelala njene prednice in kako bo z njo. Nekako čudežno in na nerazumljiv način ji je uspel v smrtnem strahu pobeg, nakar je razkrinkala pred oblastjo toliko časa pri-